

Lieve medemens,

De plek waar we wonen, davert op zijn grondvesten.
Het huis dat we bewonen, is tot in zijn fundamenten aangetast.
De wereld die we bevolken, verliest aan draagkracht.
De ruimte rondom verkeert in ademnood.
De kloof tussen rijk en arm vergroot.
De verschillen drijven ons uit elkaar.

We staan voor enorme uitdagingen die we alleen samen kunnen dragen.

Door mekaar op te zoeken.
Door naar elkaar te luisteren.
Door elkaar te proberen begrijpen.
Door in mekaars schoenen te gaan staan.
Door te aanvaarden dat dit kwetsbare leven onzeker is.
Door elkaars onzekerheid te omarmen.
Door voor elkaar te zorgen.
Door te fluisteren in plaats van te roepen.

De keuze is aan ons.

Geven we licht door of kiezen we voor het donker?
Gaan we als bulldozers op weg of kiezen we voor vriendschap?
Komen we op voor de rechten van wie het nog zwaarder heeft dan wij of denken we alleen aan ons eigen recht?
Wijzen we nadrukkelijk naar de ander of durven we in de spiegel te kijken?

Blijven we staan in ons eigen gelijk
of zoeken we naar een oase in de woestijn
waar we samen kunnen zijn?